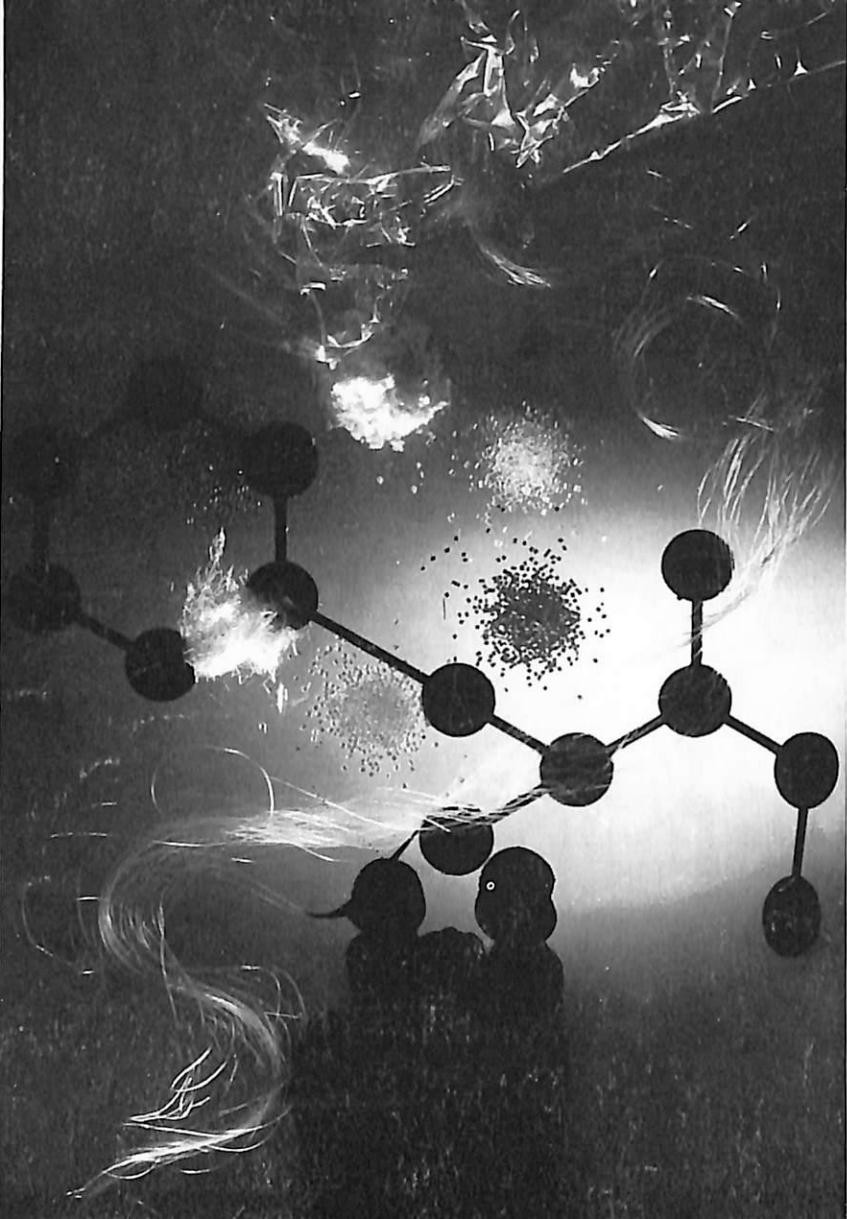

1

9

6

3

USA

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ

28ην

ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΙΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

TET

HELEXPO

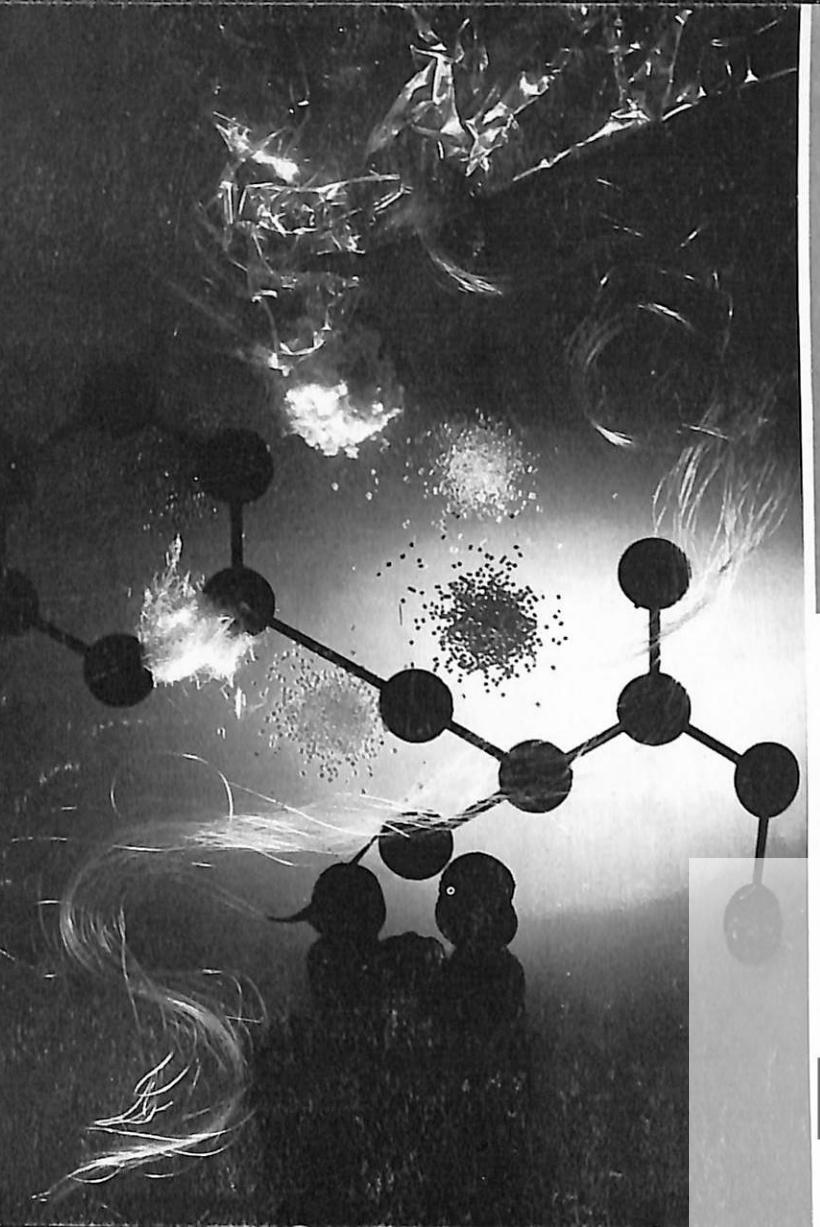

1

9

6

3

ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΑΤΕ

ΣΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ

Μὲ πραγματικὴ χαρὰ ἀπευθύνω τὸν προσωπικὸν δός μου χαιρετισμὸν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν καὶ εὔχομαι «Καλῶς ηλθατε» στὴν Ἀμερικανικὴν Ἐκθεσιν τοῦ 1963, «ΠΛΑΣΤΙΚΑ - ΗΠΑ».

Μᾶς ἴκανοποιεῖ ἰδιαιτέρως τὸ γεγονός ὅτι συμμετέχομε στὴν παροῦσα ἔκθεσι τῆς Βορείου Ἑλλάδος, μιᾶς περιοχῆς στὴν δόπια ἔχει πραγματοποιηθῆ ἐντυπωσιακὴ οἰκονομικὴ πρόοδος.

Ἡ ἀμερικανικὴ συμμετοχὴ ἔχει γὰρ ἐναρμονίζεται μὲ τὶς βιομηχανικὲς ἐξελίξεις στὴν περιοχὴ τῆς Θεσσαλονίκης, ὅπου ἀναπτύσσεται ἡδη βιομηχανία πετροχημικῶν προϊόντων, στενῶς σχετιζομένη μὲ τὴν βιομηχανία πλαστικῶν, χάρις στὴν συνεργασίᾳ Ἑλλήνων καὶ Ἀμερικανῶν.

Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι οἱ συνδυασμένες προσπάθειες τῶν δύο χωρῶν μας, στὸν ἐπιστημονικό, βιομηχανικὸν καὶ ἐμπορικὸν τομέα, θὰ ἀπολήγουν πάντοτε σὲ τόσο σημαντικὰ ἐπιτεύγματα ὃσο αὐτὰ τὰ δόπια ἐκτίθενται ἐδῶ.

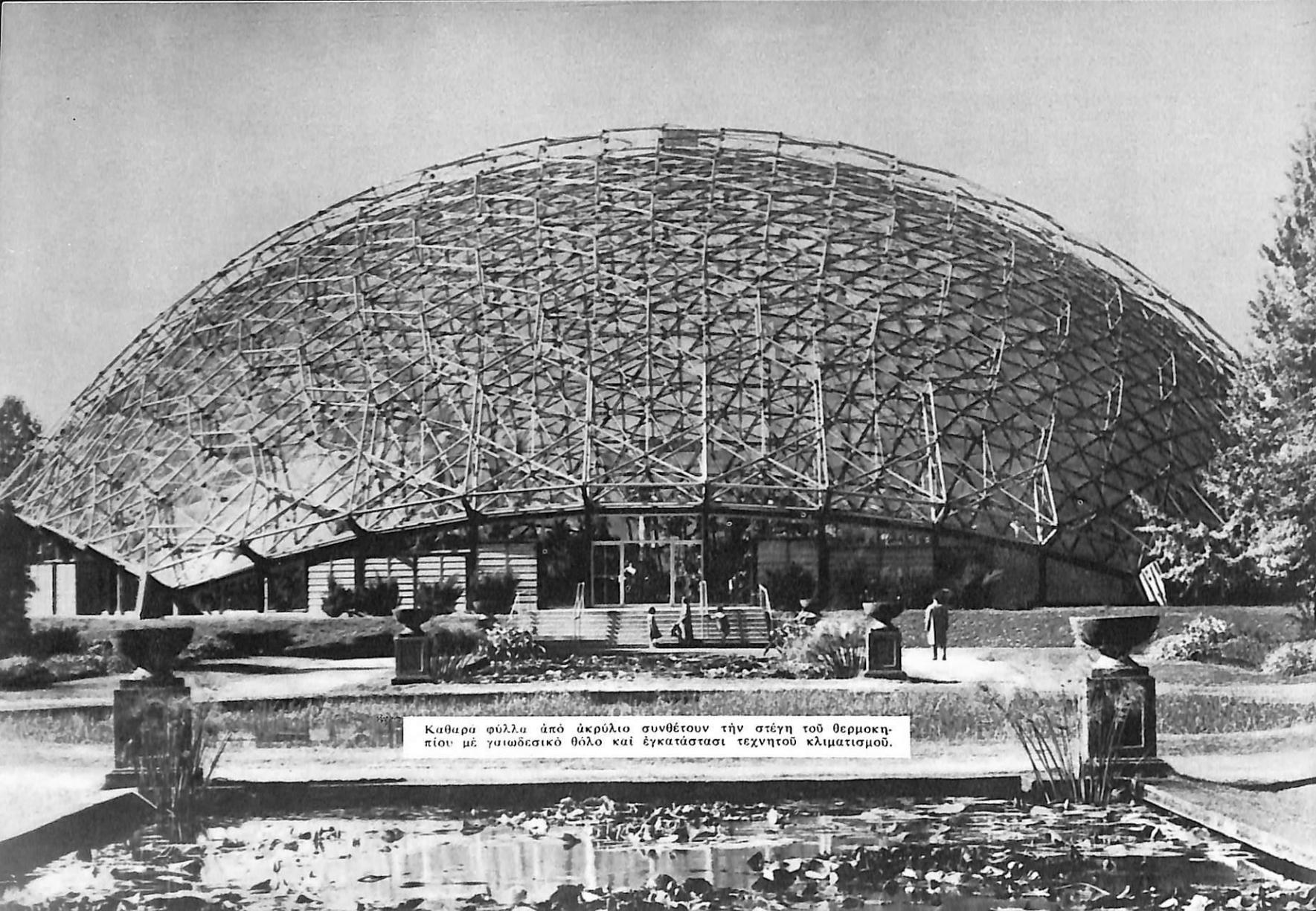

Τζών Φ. Κένναντι
Πρόεδρος τῶν ΗΠΑ
HELEXPO

Μὲ πραγματικὴ χαρὰ ἀπευθύνω τὸν προσωπικὸν δός μου χαιρετισμὸν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν καὶ εὔχομαι «Καλῶς ηλθατε» στὴν Ἀμερικανικὴν Ἐκθεσιν τοῦ 1963, «ΠΛΑΣΤΙΚΑ - ΗΠΑ».

Μᾶς ἴκανοποιεῖ ἰδιαιτέρως τὸ γεγονός ὅτι συμμετέχομε στὴν παροῦσα ἔκθεσι τῆς Βορείου Ἑλλάδος, μιᾶς περιοχῆς στὴν δόπια ἔχει πραγματοποιηθῆ ἐντυπωσιακὴ οἰκονομικὴ πρόοδος.

Ἡ ἀμερικανικὴ συμμετοχὴ ἔχει γὰρ ἐναρμονίζεται μὲ τὶς βιομηχανικὲς ἐξελίξεις στὴν περιοχὴ τῆς Θεσσαλονίκης, ὅπου ἀναπτύσσεται ἡδη βιομηχανία πετροχημικῶν προϊόντων, στενῶς σχετιζομένη μὲ τὴν βιομηχανία πλαστικῶν, χάρις στὴν συνεργασίᾳ Ἑλλήνων καὶ Ἀμερικανῶν.

Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι οἱ συνδυασμένες προσπάθειες τῶν δύο χωρῶν μας, στὸν ἐπιστημονικό, βιομηχανικὸν καὶ ἐμπορικὸν τομέα, θὰ ἀπολήγουν πάντοτε σὲ τόσο σημαντικὰ ἐπιτεύγματα ὃσο αὐτὰ τὰ δόπια ἐκτίθενται ἐδῶ.

ΤΑ ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΑΝΟΙΓΟΥΝ ΝΕΟΥΣ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Ό Αμερικανικός Λαός βλέπει νά προβάλουν νέοι όριζοντες ούσιαστικά σε κάθε τομέα δραστηριότητος, άντιμετωπίζει δὲ τά προβλήματα πού συνεπάγεται ή έξελιξις αύτή με τό γνωστό πνεῦμα τῶν πρωτοπόρων και ἀγάπη πρὸς τὴν περιπέτεια.

Τὴν ζωτικότητα αὐτή ἀντικατοπτρίζει ή καταπληκτική αὔξησις τῆς παραγωγῆς πλαστικῶν, τά δόποια συγκαταλέγονται μεταξὺ τῶν προϊόντων τῶν σημαντικωτέρων νέων βιομηχανιῶν. Χωρὶς νά ἔχῃ συμπληρωθῇ αἰώνι ἄφ' δτου ἄρχισε ή παραγωγή των σὲ ἐμπορική κλίμακα, ή χρησιμοποίησίς των ἀκολούθησε ρυθμὸς ἀνάλογο με τὶς ἀπαιτήσεις μιᾶς δυναμικῆς και δόλοὲν ἀναπτυσσομένης οἰκονομίας. Οἱ καταναλωταὶ ζητοῦσαν νέα και τελειότερα προϊόντα γιὰ νά καλύπτουν τὶς συνεχῶς αὐξανόμενες ἀνάγκες των — τόσο ἀπὸ καθαρὰ τεχνολογικῆς ὅσο και ἀπὸ πολιτιστικῆς γενικά πλευρᾶς. Ἐτσι, οἱ ἔρευνες τῆς ιδιωτικῆς πρωτοβουλίας, στὰ πλαίσια τῆς (ἐπὶ συναγωνιστικῆς βάσεως) λειτουργίας τῶν ἐπιχειρήσεων, ἀπετέλεσαν τὸ μέσο ίκανοποιήσεως τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες.

Οἱ Ἀμερικανοὶ είναι ὑπερήφανοι γιὰ τὴν βιομηχανία πλαστικῶν εἰδῶν, ή δόπια ἀπασχολεῖ περισσότερα τοῦ ἐνὸς ἔκατον μυρίου ἄτομα, και ἐπωφελοῦνται τῆς παρούσης εὐκαιρίας γιὰ νά ἀπεικονίσουν σὲ σᾶς, τοὺς φίλους των στὴν Ἑλλάδα, ὡρισμένες ἐνδιαφέρουσες φάσεις τῆς πολυποίκιλης αὐτῆς

βιομηχανίας. Είναι ζήτημα ἄν ύπάρχη σήμερα και ἔνας ἀκόμη τομεὺς δραστηριότητος στὴν ἀμερικανικὴ ζωή, στὸν δόποιο νά μὴ γίνεται χρῆσις κάποιας μορφῆς πλαστικῶν. Ἡ εύρυτάτη δὲ χρησιμοποίησίς των δφείλεται στὸ δτι, λόγῳ τῶν βασικῶν φυσικῶν χαρακτηριστικῶν των, τὰ πλαστικὰ ἀνεδείχθηκαν δχι μόνο ἀνθεκτικώτερα ἀλλὰ και συναγωνιστικώτερα ἐν συγκρίσει με τὰ παλαιότερα ύλικά.

Οι πολύπλευρες χρήσεις τῶν πλαστικῶν

Ἄξιοσημείωτο καθίσταται δτι, χάρις στὶς πολύπλευρες ἐφαρμογὲς τῶν πλαστικῶν, μποροῦμε νά ἔξυπηρετοῦμε τῷρα τὶς καθημερινὲς ἀνάγκες μας πολὺ καλύτερα, χρησιμοποιώντας ύλες πού ἀποτελοῦν εὐεργετικὸ συμπλήρωμα πάμπολλων ύλικῶν, τῶν δόπιων ή χρῆσις ἀποτελοῦσε παράδοσι αἰώνων, δσες φορὲς δὲν τὰ ἀναπληρώνουν δλότελα γιὰ μιὰ καλύτερη ἀπόδοσι. Χαρακτηριστικὸ παράδειγμα ἀποτελεῖ τὸ γυαλί: Πολλὰ πλαστικὰ είναι διαφανῆ και ἄθραυστα, ἀντικαθιστῶντα ἔτσι περίφημα τὸ γυαλί.

Ἡ καταπληκτικὴ ἀνάπτυξις τῆς βιομηχανίας πλαστικῶν κατὰ τὴν τελευταία 50ετία δφείλεται σὲ ποικίλους σημαντικοὺς παράγοντες, δ σημαντικώτερος τῶν δόπιων είναι οἱ ιδιότητές των, αύτές καθ' ἔαυτές: Είναι σκληρά, ίσχυρά, ἀνθεκτικά, ἐλαφρά και παίρνουν μὲ ἀπλές και οἰκονομικές μεθόδους ὅτιδήποτε σχῆμα και χρῶμα θελήσει κανείς. Οὐσιαστικά, καμμία βιομηχανία δὲν θεωρεῖται δτι λειτουργεῖ καλὰ ἄν δὲν χρησιμοποιῇ πλαστικά.

HELEXPO

Η έκθεσις αύτη «ΠΛΑΣΤΙΚΑ - ΗΠΑ», χωρίς μεγάλες άξισεις, σκοπό έχει νά σᾶς δείξη πώς τὰ πλαστικά έπηρεάζουν τὴν καθημερινή ζωή στὴν Ἀμερική — σπίτια, ἐργοστάσια, γεωργία, διακίνησι τροφίμων, σχολεῖα, νοσοκομεῖα, ἐπικοινωνίες, ρουχισμό, ψυχαγωγία, μεταφορές, σπόρ, τέχνες, ἀρχιτεκτονική, διάφορες ἐπιστῆμες καὶ ἔρευνες τοῦ Διαστήματος, δίνοντας ταυτόχρονα μιὰ ίδεα γιὰ τὶς μελλοντικὲς ἐφαρμογές των.

Τὰ πρῶτα πλαστικά

Αὐτονότο εἶναι πώς ή λέξις «πλαστικό» προηλθε ἀπὸ τὴν ιδιότητα νά παίρνη εὔκολα ή συνθετική αύτὴ υἱη ὅποιοδήποτε σχῆμα θέλομε καὶ νά τὸ διατηρῇ γιὰ πάντα χωρὶς νὰ φθείρεται εὔκολα η νὰ σπάῃ.

Τὰ πρῶτα πλαστικά πιθανὸν νά ήσαν ύλες ποὺ βρέθηκαν στὴν Φύσι. Στοὺς προϊστορικοὺς χρόνους, οἱ μυῆγες, π.χ., ἐπαγιδεύοντο σὲ γεωλογικὲς ρητίνες, σήμερα δὲ ἔχομε τὸ ηλεκτρό (κεχλιμπάρι) ποὺ δὲν εἶναι παρὰ ἀπολιθωμένη ρητίνη, ἔνα δηλαδή πλαστικό «κοίτασμα» τῆς Φύσεως.

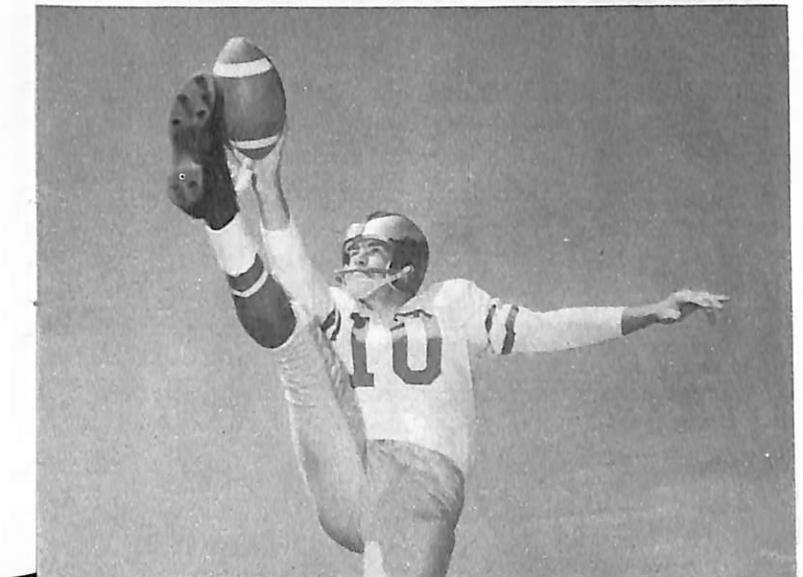
Τὴν ἐποχὴ τῶν πρώτων δυναστειῶν στὴν Αἴγυπτο, ή ταρίχευσις ἐξηρτᾶτο σὲ μεγάλο βαθμὸ ἀπὸ τὶς γνώσεις τοῦ εἰδικοῦ στὰ ρητινώδη πλαστικά ύλικὰ τὰ ὅποια εἶχαν τὰ πλεονεκτήματα ποὺ ἔχρειάζετο στὴν τεχνικὴ ποὺ ἴσχύει ἀκόμη στὶς ταριχεύσεις.

Στοὺς πρώτους ρωμαϊκοὺς χρόνους, γινόταν χρῆσις οὐσιῶν εὔπλαστων σὰν κερί, ποὺ προήρχοντο ἀπὸ φυσικές ρητίνες καὶ ἐχρησιμοποιοῦντο ώς κολλώδεις καθώς καὶ ώς σφραγίδες γιὰ ἔγγραφα.

Καὶ ὁ ἄγγειοπλάστης ἔμαθε πῶς νά πλάθῃ τὸν πηλὸ σὲ μιὰ νέα, ἀλλύγιστη υἱη.

Πλαστικά στὰ σπόρ: Κράνος ἀπὸ εἰδικὴ υἱη (βουτυρικὸ ἄλας), μεγάφωνο ἀπὸ ὑκρυλικό, ψέλια ὑποστηρίξεως ἀπὸ νάυλον καὶ κορδόνια, ἔλάσματα ἀπὸ φαινόλη γιὰ ἐπωμίδες.

Πλαστικά ὡς μέσα πραθολῆς τῆς Τέχνης: Ό φωτισμὸς τῶν γωνιῶν καὶ η ἀνακλαστικότης τονώνουν τὰ χρωματα.

Ἀκρυλικά ἀνθεκτικά στὶς καιρικές μεταβολές χρησιμοποιοῦνται γιὰ πολύχρωμα ὑπαιθρία σήματα ποὺ ἀπεδειχθησαν ἀνθεκτικά ἐπὶ μία 25ετία.

HELEXPO

Κατά τὴν Ἀναγέννησι, οἱ προσπάθειες τοῦ ἀνθρώπου νὰ κατατίσῃ τὰ στοιχεῖα τῆς ὥλης περιορίζοντο στὶς ἔρευνες τοῦ μυστηριώδους κόσμου τῶν διαφόρων στοιχείων — πραγματικῶν καὶ φανταστικῶν — προκειμένου νὰ παράγῃ ἀπατηλοὺς θησαυροὺς — χρυσάφι καὶ τὸ ἐλιξήριο τῆς ζωῆς. Συχνά, μὲ τὶς ἔρευνές του αὐτές, ἀνακάλυπτε νέες καὶ πολυτιμότερες ἀκόμη ὄλες.

Ἄπο τὸν ἀλχημιστὴν αὐτὸν προῆλθε ὁ σύγχρονος χημικὸς ποὺ χρησιμοποιεῖ τὶς ἐπιστημονικὲς μεθόδους ἔρευνῶν. Συνδυασμὸς ἐπιστημονικῶν πειραματισμῶν καὶ ἔξοχου διορατικότητος συνέβαλε ὅστε πρωτοπόροι σάν τὸν Δημήτρη Ιβάνοβιτς Μεντελέγιεφ νὰ ἐγκαταστήσουν τάξι ἐκεῖ ὅπου τὸ μακροχρόνιο χάος καὶ οἱ προλήψεις παρεμπόδιζαν τὴν πρόοδο. Ἀπὸ τὸν Περιοδικὸ Χάρτη τοῦ Μεντελέγιεφ (1869) ἐπήγαγε σὲ νέας κόσμος γνώσεων σχετικῶν μὲ τὰ ὑπάρχοντα στοιχεῖα, μόρια καὶ ἄτομα.

Μέσα σ' αὐτὰ τὰ πλαστικά, γεννήθηκε ἡ σύγχρονος βιομηχανία πλαστικῶν. Κατὰ τὰ πρῶτα βῆματα τῆς Χημείας, ἦταν π.χ. γνωστὸ πῶς κρᾶμα φαινικοῦ δέξεος καὶ φορμαλδεΰδης, ὑπὸ καταλλήλους συνθήκας, συνθέτει ρητινώδη οὐσία. Οἱ τότε δῆμοι, χημικοὶ δὲν μποροῦσαν νὰ συνειδητοποιήσουν τὶς χρησιμότατες ἐφαρμογές τῆς πολύμορφης συνθετικῆς ρητίνης. Ἡ σημερινὴ εἰκὼν τῶν πλαστικῶν ἐπρόβαλε μονάχα χάρις στὶς προσπάθειες πολλῶν ἐπιστημόνων σὲ πολλὲς χῶρες.

Ἡ πιὸ πρόσφατη ἐξέλιξις τῶν συγχρόνων πλαστικῶν ἀρχίζει τὸ 1868, ὅταν ἔνας νεαρὸς τυπογράφος στὸ Ἀλμπανο τῆς Νέας Υόρκης, ὁ Τζών Γουέσλεϋ Χάϋαττ, ἀνεκάλυψε τυχαῖα τὴν κυτταρίνη (Celluloid). Αὐτὸ συνέβη μιὰ ἐποχὴ ποὺ δὲν

ὑπῆρχε ἐπάρκεια ἐλεφαντόδοντου. Ὁ τυπογράφος αὐτὸς συνέλαβε τὴν ἰδέα ὅταν εἶδε νὰ σκληρύνεται ἔνα κομμάτι κολλόδιο. "Ετσι, πέτυχε τὸ πείραμά του ἀναμίξεως πυροξυλίνης (ἀπὸ βαμβάκι καὶ νιτρικό δέξ) μὲ στερεὸ κάμφορα. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ ἐφευρεθῇ ἔνα ὑποκατάστατο τοῦ ἐλεφαντόδοντου — τὸ πρῶτο μέλος τῆς οἰκογενείας τῶν πλαστικῶν. Σύντομα ἡ Ἀμερικὴ γέμισε ἀπὸ μανικέττια, στήθη ὑποκαμίσων καὶ κολλάρα «σελλούλοϊντ» καθώς καὶ μπάλλες μπιλιάρδου.

Μετὰ 41 χρόνια ἔγινε τὸ ἐπόμενο σημαντικὸ βῆμα στὰ πλαστικά μὲ τὴν ἀνακοίνωσι τοῦ Δ/ρος Χέντρικ Μπέϊκλαντ, βελγικῆς καταγωγῆς Ἀμερικανοῦ πολίτου (9 Φεβρουαρίου 1909) ποὺ ἐπενόησε τὰ πλαστικά ἀπὸ φαινόλη (συνθετικὴ ρητίνη). Μέσα σ' ἔνα χρόνο τὰ πρῶτα καλούπια μετετράπησαν σὲ μέρη ἡλεκτρικῶν εἰδῶν καὶ σήμερα ἡ νέα αὐτὴ ὥλη, γνωστὴ ὡς βακελίτης, ἀποτελεῖ μέρος τοῦ λεξιλογίου ἐνὸς νοικοκυριοῦ.

Αξιοσημείωτο εἶναι ὅτι κατὰ τὴν περίοδο τῶν μεγάλων ἀνακαλύψεων δύοτεν καὶ περισσότερων πλαστικῶν ὑλῶν, ἐπιστήμονες σ' ὅλοκληρο τὸν κόσμο μετείχαν τῆς προσπαθείας προαγωγῆς τῶν ἔρευνῶν γιὰ τὴν ἀπόκτησι νέων πλαστικῶν.

Μὲ τὶς ἀνθεκτικὲς «μάνικες» ἀπὸ πολυεθύλινη γιὰ τὸ πότισμα ἄγρων καὶ ζώων ἔξοικονοῦνται χρήματα καὶ ἐργατικὰ χέρια.

Στὰ ἀμερικανικὰ σπίτια γίνεται μεγάλη χρήσης πλαστικῶν. Ίδού μία ἀντιπροσωπευτικὴ κουζίνα μὲ ἀκρυλικὸ φωτάγωγό, πλακάκια δαπέδου ἀπὸ μινύλιο, ντουλάπια μὲ ἐπιστρώση ἀπὸ τὸ ίδιο ύλικό, μπάγκοι μὲ ἐπιφάνεια ἀπὸ μελαμίνη. Ἡ βαφὴ τῶν τσιχῶν σύνισται απὸ ἀκρυλικὸ γαλάκτωμα.

ΤΗΛΕΧΠΟ

Αγωγοί, σύνδεσμοι άπό πολυεθυλίνη και χλωριούχο πολυβινύλιο χρησιμοποιούνται γιά την διοχέτευση νερού, πετρελαίου ή χημικών προϊόντων στις κατοικίες, τα άγροκτήματα και τα έργοστάσια.

ΤΙΓ
HELEXPO

Τὰ πλαστικὰ όλοèν αùξάνουν

“Ως τις άρχες τοῦ 1914, δύο άκομη πλαστικὰ ήσαν ἐν χρήσει: ἡ καζεΐνη καὶ χημικές ἑνώσεις ἐλαιορητινῶν χυμένες σὲ καλούπια. Ως τὸ 1930, είχαν προστεθῆ καὶ ἄλλα πέντε πλαστικά. Στις άρχες τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν αùξήθηκε σὲ 18, σήμερα δὲ ὑπάρχουν περισσότερα ἀπὸ 30 πλαστικά.

Ἡ πρόσφατη ἱστορία τῆς βιομηχανίας τῶν πλαστικῶν στὴν Ἀμερικὴ (ἀπὸ τὸ 1920 κι' ἔπειτα) δὲν ὑπῆρξε τόσο τὸ προϊὸν δραστηριότητος ἀτόμων ὃσο συλλογικῶν προσπαθειῶν ἐρευνητῶν ποὺ συνεργάσθηκαν στὰ ἐργαστήρια τῶν μεγάλων βιομηχανικῶν οἰκῶν ιδιωτικῆς πρωτοβουλίας. Ἔτσι, ξο-

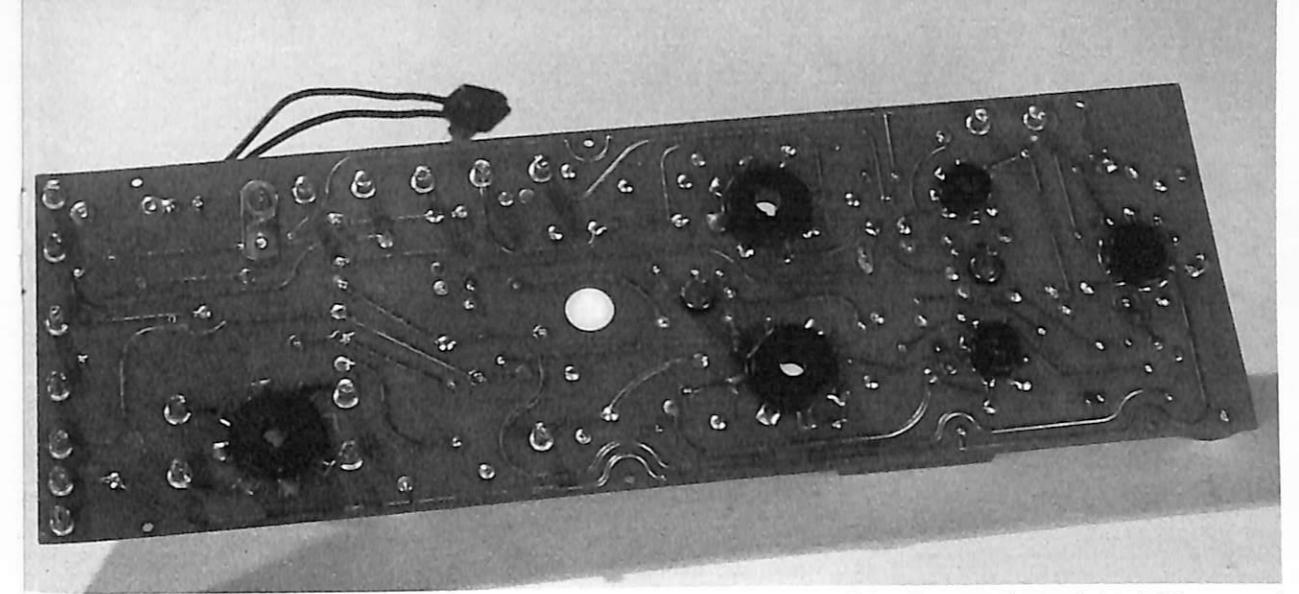
δεύθηκαν — καὶ ξοδεύονται ἀκόμη κάθε χρόνο — ἑκατομμύρια δολλαρίων γιὰ ἔρευνες καὶ πειράματα στὸν κλάδο αὐτό. Τὰ ἐργαστήρια αὐτὰ είναι ἐπανδρωμένα μὲ πεπειραμένους, δημιουργικοὺς καὶ ἐπινοητικοὺς ἐπιστήμονας μὲ πρωτοβουλία. Ἔτσι, διαπιστώνυμε πῶς τὰ ἐπιτεύγματα τῆς βιομηχανίας τῶν πλαστικῶν ὀφείλονται, ὅχι στὴν ἐργασία ἐνὸς ἀτόμου, ἀλλὰ στὸ μόχθο ὁμάδων ποὺ, ἐμπνεόμενες ἀπὸ τοὺς ἔφευρέτας τοῦ παρελθόντος, ὡραματίζοντο ἕνα λαμπρὸ μέλλον γιὰ τὰ πλαστικά. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν γίνεται ἐδῶ μνεία τῶν ἀπειράριθμων πρωτοπόρων ἐπιστημόνων ποὺ ὡς ἄτομα ἐργάζονται σὲ πολλές χώρες γιὰ τὴν τεχνολογικὴ πρόοδο τῆς βιομηχανίας αὐτῆς.

Πολλοὶ πετρελαιαγωγοὶ κατασκευάζονται ἀπὸ βουτυρικὸ ἄλας ἢ ἀκετάλη — ὅλες μὲ ἔξαιρετικὴ ἀνθεκτικότητα δταν ὑφίστανται μεγάλη πίεσι πετρελαίου.

Εἶδη πλαστικῶν

“Οταν κανεὶς μιλῇ γιὰ μέταλλα, ἀναφέρεται σ' αὐτὰ χρησιμοποιώντας λέξεις ὅπως χρυσάφι, ἀσημί, χαλκός, μολύβι, τσίγκος, σίδερο, χάλυβας κλπ., σχεδὸν δὲ ποτὲ δὲν μιλεῖ γιὰ μέταλλο γενικά. Οταν κανεὶς μιλῇ γιὰ ξύλο, ἀναφέρεται συγκεκριμένα στὸ α ἢ β είδος. Οταν δημως ὁ κόσμος μιλῇ γιὰ πλαστικά, συνήθως δὲν κάμει διάκρισι ἀνάμεσα στὸ Ἑνα ἢ στὸ ἄλλο είδος.

Κι' δημως αὐτὸ δὲν είναι σωστὸ γιατὶ καὶ τὰ πλαστικὰ συνίστανται ἀπὸ πάμπολλες ποικιλίες, ποὺ ἡ κάθε μιὰ τους ἔχει τὰ ιδιαίτερά της χαρακτηριστικά. Γενικὰ δὲν τὰ πλαστικὰ

Στὴν ἡλεκτρονικὴ, ὁ χαλκός σὲ ἐλάσματα καὶ στρώματα ἀπὸ φαινόλη λυώνουν μὲ τὴν θερμότητα καὶ πίεσι. Χαράσσοντας τὸν χαλκό, ἀποκτοῦμε ἕνα « τυπωμένο » κύκλωμα.

Τὰ πιατικά ἀπὸ τὴν ἔξαιρετικὴ ἀνθεκτικὴ μελαμίνη είναι περιζήτητα στὴν Ἀμερικὴ, τὰ δὲ ἐπιτραπέζια σκευη ἀπὸ συνθετικὸ ἔβενο ἀντικαθιστοῦν τὸν ἀνοξειδωτὸ χάλυβα.

μπορεῖ νὰ ὑποδιαιρεθοῦν σὲ δύο μεγάλες κατηγορίες: Τὰ θερμοπλαστικὰ καὶ τὰ θερμοσκληρικὰ ύλικα. Τὰ θερμοπλαστικὰ είναι τὰ ύλικα ποὺ ὑπόκεινται συνεχῶς σὲ πλάσιμο μὲ τὴν θερμότητα καὶ τὰ διόπια σκληρύνονται μὲ ψύξη, ὅπότε είναι δυνατὸν νὰ παραβληθοῦν μὲ τὸ γυαλὶ ἢ μὲ τὸν πάγο.

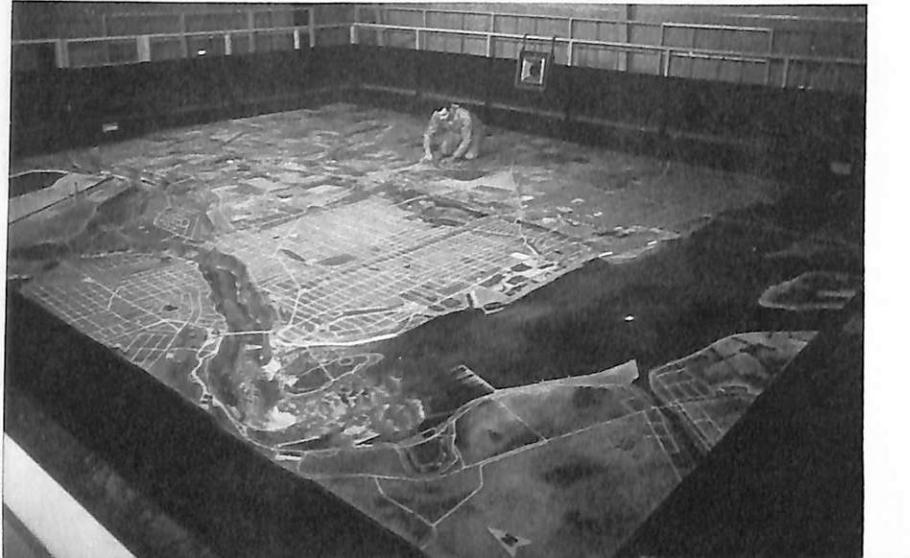
Τὰ θερμοσκληρικὰ είναι τὰ πλαστικὰ ποὺ πρῶτα « μαλακώνονται » καὶ κατόπιν μπαίνουν σὲ καλούπια καὶ σκληρύνονται μὲ τὴν θερμότητα χημικῆς ἀντιδρούσεως σὲ βαθμὸ ποὺ δὲν ἐπιδέχεται νέο « μαλάκωμα ». Γι' αὐτὸ μπορεῖ κανεὶς νὰ τὰ παραβάλῃ μὲ « αὐγὰ » τὰ διόπια δὲν ξυναπαίρουν τὴν προηγούμενή τους μορφὴ στὸν βρασθόν την γαμοθούν.

HELEXPO

Οι ρητίνες πολυεστέρων, ένισχυμένες μέν ύαλοβάμβακα, άποτελούν λαμπρό ύλικό γιά οικιακές κολυμβητικές δεξαμενές σε μεγάλη ποικιλία σχημάτων και διαστάσεων. Η έγκαταστασίς των δέν στοιχίζει πολύ.

Μακέτα των καταρρακτών του Νιαγάρα, άπό ρητίνες πολυεστέρων και μικροσκοπικές σφαίρες άπό φαινόλη, δείχνει λεπτομέρειες χάρις στό βαθμό τελειότητος που έφθασε ή χρησιμοποίησις πλαστικών.

Ανάμεσα στίς δύο μεγάλες κατηγορίες πλαστικών, ύπάρχει μία ποικιλία πλαστικών ύλων. Τα κοινά π.χ. θερμοπλαστικά ύλικα μπορεῖ νά περιλαμβάνουν είδη σπαστικά τά άκρυλικά, τήν άκετάλη, τά κυτταρινοειδή, τά νάυλον, τήν οικογένεια τής πολυεθυλίνης, τίς πολυυστερίνες και πολυβινύλες, ένω τά θερμοπλαστικά περιλαμβάνουν τά άλκυλα, τίς μελαμίνες, τίς φαινολικές ρητίνες, τίς ούριες και άλλα. Γι' αύτό, σωστό είναι κάθε φορά νά άναφέρωμε τό συγκεκριμένο σύνομα κάθε πλαστικού.

Η βιομηχανική έπεξεργασία των

Τά θερμοπλαστικά βιομηχανοποιούνται σε έτοιμα προϊόντα μέ διαφόρους μεθόδους, σπως π.χ. τής έγχυσεως σε καλούπια (πολύπλοκα σχήματα), έξωθήσεως (άγωγοί, φίλμ και νήματα), έμφυσήσεως (φιάλες, κουτιά κονσέρβες), έπιστρώσεως (νάυλον έπάνω σε βινύλιο), έλασματοποίησεως (τεχνητά δέρματα, κλπ.).

Τά θερμοσκληρικά παίρνουν τήν μορφή προϊόντων μέ τήν έγχυσι σε καλούπια κατόπιν συμπιέσεως (ένισχυμένος ύαλοβάμβακα γιά βαλίτσες, τηλεφωνικές συσκευές), τήν έξασφάλισι «τυπωμένων» κυκλωμάτων καθώς και μέ διαφόρους άλλες μεθόδους.

Συνεπώς, τά πλαστικά είναι καινούργιες ύλες, σπως και θεωρούνται άπό τόν πολύ κόσμο, ύπό τήν έννοια δτι είναι τεχνητά ύλικά παραγόμενα ύπό έλεγχόμενες συνθήκες.

Οι φυσικές ύλες πού δ άνθρωπος άρχισε νά χρησιμοποιή κατά τά πρώτα βήματά του στήν παγκόσμιο ίστορία έχουν

πολλά τά κοινά μέ τά πλαστικά. Πολλές άπό τίς φυσικές ύλες έχουν τήν ίδια χημική ιδιοσυστασία μέ τίς συνθετικές καθώς και μεγάλο άριθμο «άτόμων» πού είναι χημικώς συνδεδεμένα μεταξύ των και άποτελούν μεγάλα μόρια. Στά φυτά και στά ζωα, ή σύνθεσις τών μορίων αύτων πραγματοποιήθηκε χάρις σε φυσικές δυνάμεις πού άποτελούν πάντοτε άντικείμενο θαυμασμού άπό τούς άσχολουμένους μέ τά πλαστικά χημικούς. Όπως άκριβως ή βιοχημεία άσχολείται μέ τά μεγάλα μόρια τών ζώντων όργανισμάν, έτσι και ο κλάδος τών πλαστικών άσχολείται μέ τέτοια μόρια τά όποια είναι δυνατόν νά άλληλοσυνδέονται ή νά συνενούνται τεχνητά γιά τήν παραγωγή ίσχυρών, άνθεκτικών, εύλυγιστων ή άλγιστων ύλων.

Τά μεγάλα αύτά μόρια δνομάζονται «πολυμερή σώματα» ή «λίαν πολυμερή» άφου τό καθένα των συνίσταται άπό χιλιάδες άτομα πού συνδέονται μεταξύ των μέ χημικά μέσα, στά όποια δφείλονται και οί μηχανικές και ηλεκτρικές των ίδιοτητες.

Διερευνώντας μερικά άπό τά «πολυμερή» σώματα πού βρίσκονται στήν Φύσι διαπιστώνομε τά σημαντικότερα χημικά στοιχεία πού έχει τό καθένα των. Τό ξύλο, π.χ., είναι ένα κατ' έξοχήν πολυμερές σώμα συνιστάμενο άπό άνθρακα, ύδρογόνο και δξυγόνο, σπως συμβαίνει και μέ τά στεγνωτικά έλαια, τίς βαφές, τίς κολλώδεις ούσίες, τά δέρματα και πολ-

λές φυτικές ίνες (σιζάλ, ιούτη και άλλες), ένω στό μετάξι και τό μαλλί ύπάρχει και άζωτο.

Τά πλαστικά στήν σύγχρονη βιομηχανία

Αύτό πού άποτελει κάτι τό νέο γιά τά πλαστικά ύλικα είναι δτι τά παραπάνω στοιχεία (άνθρακ, ύδρογόνο, δξυγόνο, άζωτο και κάποτε και άλλα σπως ή χλωρίνη και τό θείο) συνθέτουν άξιόλογα πολυμερή σώματα μέ τήν βοήθεια χημικών μεθόδων. Τά τελευταία άποκτούν τίς ίδιότητες πού θέλομε και έτσι έξυπηρετούν τόν άνθρωπο πολύ καλύτερα άπό τίς φυσικές ύλες. Πολλές φορές, ή βιομηχανία πλαστικών συνδυάζει τίς συνθετικές ρητίνες και τά πολυμερή σώματα μέ φυσικές ύλες γιά νά βελτιώση τήν χρησιμότητα τών τελευταίων.

Γιά νά άντιληφθη κανείς εύκολα τήν άποτελεσματικότητα τών τεχνητών αύτων ύλων, άς σκεφθη δτι τό φυσικό ξύλο μπορεῖ τώρα νά άντικατασταθή άπό φύλλα κόντρα - πλακέ, άλληλοσυνδέμενά μέ ρητίνες άπό ύαλοβάμβακα ή άπό πολυεστέρα ένισχυμένο μέ ύαλοβάμβακα — μέθοδοι σε εύρεια χρήσι στίς Ήνωμένες Πολιτείες.

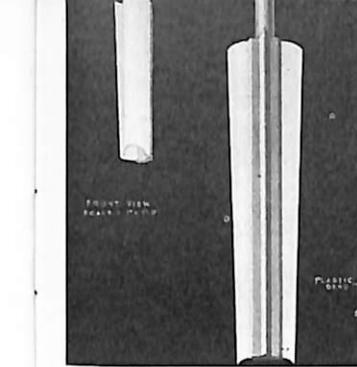
Επίσης τά δέρματα άντικαθίστανται τώρα άπό φύλλα πλαστικοποιημένου χλωριούχου πολυβινυλίου και πλάκες, ένω τό βαμβάκι, τό μετάξι και τό μαλλί άπό συνθετικές ίνες σπως τό νάυλον, τό ντάκρον, τό όρλόν, κλπ. Στρώμα πολυεθυλίνης ή πολυπροπελίνης έξ αλλου άντικαθιστά τό στρώμα χάρτου ή κηρόπισσας πού τοποθετούνται άλλοτε γύρω άπό τά κιβώτια γιά νά μή είσχωρούν οί ύδρατμοι, ένω συνθετικές κολλώδεις ρητίνες χρησιμοποιούνται τώρα άντι καζείης και τής παληάς κόλλας.

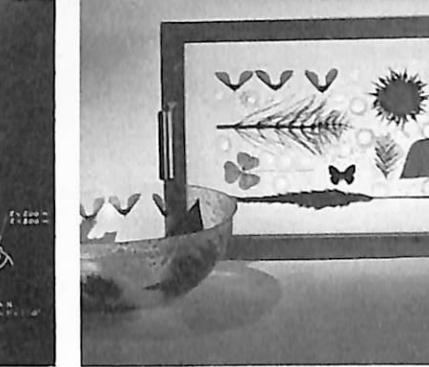
Ακόμη, τὰ παληά βερνίκια, ξηραντικά έλαια καὶ οἱ φυσικὲς ρητίνες ἔχουν ἀντικατασταθῇ στὶς ΗΠΑ ἀπὸ βαφές συνδυασμοῦ ρητινῶν καὶ λάτεξ ἢ ἀπὸ πολυεστέρες, φαινολικὰ καὶ βερνίκια μελαμίνης. Τὸ ἐλαστικὸ ἢ ἡ ἀσφαλτος ἔπαινσαν πιὰ νὰ χρησιμοποιοῦνται ώς μονωτικά μέσα γιὰ ἡλεκτρικὰ καλώδια. 'Αντ' αὐτῶν, ἐπεκράτησε πιὰ ἡ χρῆσις νεοπρίνης, χλωριούχου πολυβινυλίου καὶ παρεμφερῶν συνθετικῶν ὑλῶν.

Ἐπὶ πλέον, καινούργια πλαστικά (ἀκρυλικά καὶ ἐνισχυμένος ὑαλοβάμβαξ) καθώς καὶ συνθετικὲς ρητίνες ἔχουν ἀντικαταστήσει τὸ γυαλὶ καὶ τὶς παληὲς πρῶτες ὑλες τῆς κεραμεικῆς. Τὰ πλακάκια δαπέδων γίνονται τώρα ἀπὸ βινύλιο καὶ τῶν τοίχων ἀπὸ πολυστερίνη. Γιὰ τὸν σύγχρονο φωτισμό, χρησιμοποιοῦνται σκληρὰ διαφανῆ ἢ ήμιδιαφανῆ συνθετικά φύλλα μὲ τὴν μέθοδο τοῦ συμπολυμερισμοῦ, πολυστερίνες ἢ ἐλάσματα μελαμίνης.

Πλαστικὰ στὶς κατοικίες : Ἐπίστρωσις τοίχων καὶ κουρτίνες ἀπὸ βινύλιο. Ἰνες νάύλον στὰ χαλιά καὶ τὶς καρέκλες. Ἡ γυναῖκα αὐτὴ φορεῖ κάλτσες νάύλον, τακούνια παπούστιῶν ἀπὸ βουτυρικὸ ἄλας καὶ φόρεμα ἀπὸ ἀκρυλικές ἴνες.

Λάμπες κατασκευασμένες μὲ ώραια ὄλικά ἀπὸ ἀκρύλιο.

Τὰ ὄξικά ὄλικά ἀποβαίνουν πολὺ χρήσιμα.

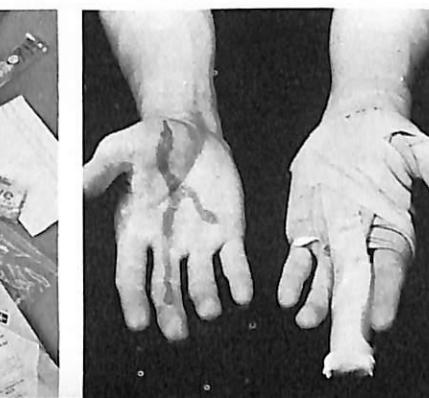
Σκληρὸ καὶ ἐξαιρετικὰ ἀνθεκτικὸ πιστωμένο ὑφασμα (μουσαμᾶς) ποὺ ἔχει ἐλαφρύ στρώματα νάύλον ἀνάμεσα στὰ φύλλα του ἀπὸ εἰδικὸ βινύλιο. Χρησιμοποιεῖται γιὰ νὰ διατηροῦνται στεγνά τὰ ἀλητικά γῆπεδα πρὶν ἀπὸ τοὺς ἄγνωτους.

Πλαστικές κολλώδεις οὐσίες δπως ἡ εἰκονιζόμενη σὲ φιάλη ἀπὸ πολυεθυλίνη.

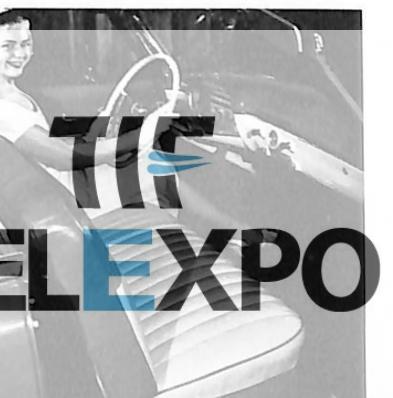
'Υλικά σὰν κι' αὐτά, μεγάλης ἀντοχῆς, χρησιμοποιοῦνται στὴν κυτιοποίᾳ καὶ δερματοποίᾳ : πολυεθυλίνη, χλωριούχος πολυβινυλιδίνη, πολυεστέρες, κλπ.

Βινύλιο ραντισμένο στὶς στολές χειρουργῶν (ἀσιστερά), ἀντὶ τῶν ἐπιδέσμων τῆς παληᾶς ἐποχῆς (δεξιά), ἐξασφαλίζει μεγαλύτερη ἐλευθερία κινήσεων.

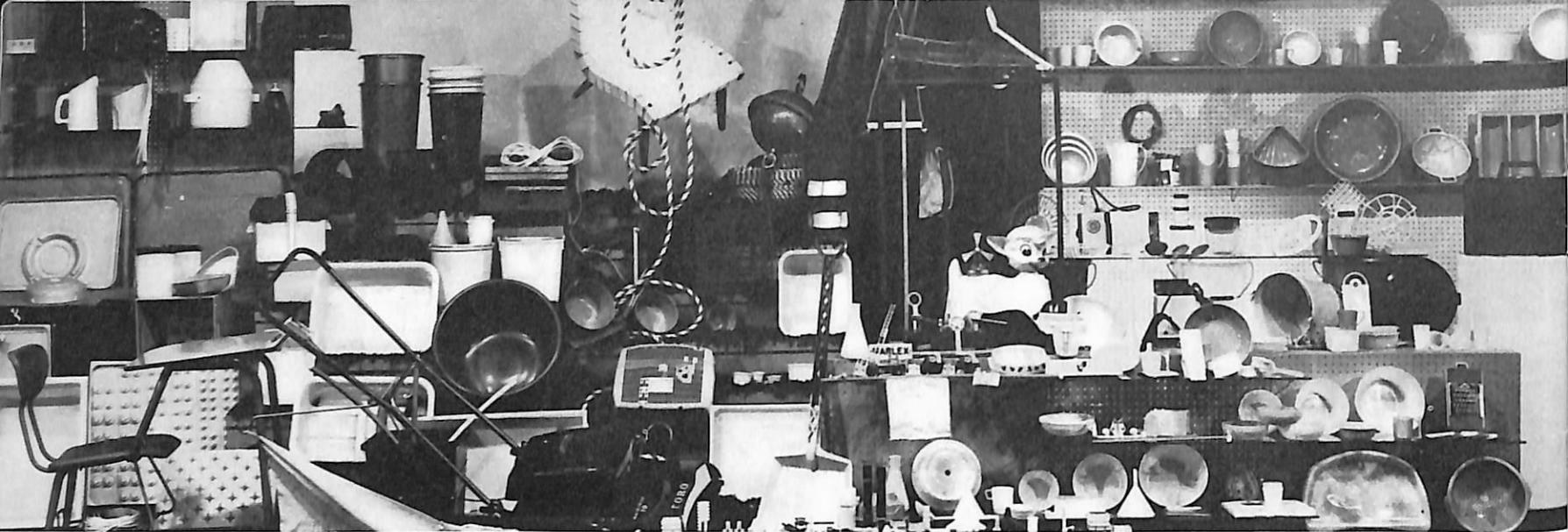

Ζυγίζοντας λιγύτερο ἀπὸ τὰ παληά μεταλλικὰ εἰδῆ, τὰ ἐξαιρετικὰ ἀνθεκτικὰ σύνεργα ψαρέμματος, δπως αὐτό, ἐπιπλέον καὶ δὲν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ λίπανσι.

'Υλες μὲ ἐπένδυσι βινυλίου ἀποτελοῦν ἐξαίρετο ὄλικό γιὰ ταπετσαρία αὐτοκινήτων. Τὸ τιμόνι καὶ πολλὰ ἄλλα μέρη τοῦ αὐτοκινήτου είναι ἀπὸ ἀκρυλικό ὄλικό καὶ βινύλιο.

ΤΗ
HELEXPO

Στήν ίστορία της άμερικανικής βιομηχανίας χημικών προϊόντων, τμῆμα της όποιας άποτελεί ή βιομηχανία πλαστικών, δεσπόζει τὸ στοιχεῖο τῆς συνεχοῦς ἐλαττώσεως τιμῶν καθὼς ἀδιάκοπα αὐξάνεται ή παραγωγὴ των — αὐξησις ποὺ ἐνθαρρύνεται ἀπὸ τὴν πτῶσι τῶν τιμῶν. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι τὰ νέα υλικά, ἂν καὶ ἀρχικά πολὺ ἀκριβά γιὰ τὴν χρησιμοποίησι των ἀπὸ τίς λαϊκές μᾶζες, ἥλθαν νὰ ἀντικαταστήσουν τὶς ἐκ παραδόσεως ὑλες ἀπλῶς μὲ βάσι τὸ χαμηλότερο κόστος παραγωγῆς. Αὐτὸ ἰσχύει ιδίως στήν περίπτωσι νέων πλαστικῶν ποὺ ἀντικαθιστοῦν ἄλλα.

Πιθανώτατα καμία ἄλλη βιομηχανία ὅσο τῶν πλαστικῶν

δὲν ὑπῆρξε περισσότερο συνδεδεμένη μὲ τὴν ύλικὴ πρόοδο τοῦ ἀμερικανικοῦ λαοῦ κατὰ τὴν περίοδο ποὺ διέρρευσε ἀπὸ τὸ 1946. Ἡ καταπληκτικὴ αὐξησις τοῦ ὄγκου παραγωγῆς καὶ ὁ βαθμὸς ἐπεκτάσεως τῆς βιομηχανίας πλαστικῶν ἀντιπροσωπεύει σταθερὸ βῆμα προόδου πρὸς τὴν κατεύθυνσι ἀκόμη εὐρύτερων δριζόντων καθὼς παράγονται νέες συνθετικὲς ὑλες — γεγονός ποὺ συνεπάγεται νέες χρήσεις οἱ ὄποιες, μὲ τὴν σειρά των, προϋποθέτουν τὴν ἀπόκτησι καὶ ἄλλων νέων ύλῶν σὲ μιὰ ἀτελεύτητη ἐξελικτικὴ πορεία ποὺ ἀποβλέπει στὸ νὰ καλύπτῃ τὴν αὐξανόμενη ζήτησι τοῦ σημερινοῦ κοινοῦ σ' ὀλόκληρο τὸν κόσμο.

TIF
HELEXPO